

ZA KORISNIJE DIJELJENJE SV. POTVRDE

Nova je UREDBA O SVETOM BOGOSLUŽJU donijela odredbe u vezi s djeljenjem sv. Potvrde, ali bi mi ovdje iznijeli jedan prijedlog, koji je u vezi s našim — domaćim prilikama i običajima.

Dugogodišnja je tradicija da se sv. Potvrda (u pravilu!) dijeli odjednom većem broju krizmanika. Ne ulazimo u razloge za što je do toga došlo, ali činjenicama valja gledati u oči i konstatirati ih. Da su u nekim mjestima sv. Potvrde slične »vašarima« ili »katoličkim modnim revijama« mislimo da to ne treba ni dokazivati, a ni ilustrirati. Izvan je sumnje, da ovakovi »ambijenti« nikako nisu u duhu pravog shvaćanja ovog sakramenta. Na nama je da — barem za sada — učinimo ono što do nas (kao organizatora sv. Potvrda!) stoji i što mi možemo učiniti. Znamo da je vrlo teško odučiti vjernike da prigodom sv. Potvrde više gledaju na »vanjsku« stranu svečanosti, ali ima stvari koje su u rukama crkvenih službi, pa bi' tu trebalo onemogućiti svaku neukusnost i svako — rekli bi skoro — »nedolično« djeljenje ovog Sakramenta.

Danas su saobraćajne prilike takove, da nema nikakove zapreke da se odustane od »reda« djeljenja sv. Potvrde samo nakon određene godine u pojedinim župama. Neka zapreke, da se u velikim gradovima sv. Potvrda dijeli u svakoj župi, a ne samo u katedrali, gdje se takovo djeljenje ovog značajnog sakramenta pretvara u »rad po vrpci«, kod kojega se nerijetko događa da krizmanici ne prime drugi blagoslov, a ni oni i njihovi kumovi ne prisustvuju toga dana sv. Misi.

Napustimo nebitne i neobrazložene »običaje« i »tradicije« — pokažimo barem mi, da želimo svakom našem vjerniku i prilikom sv. Potvrde pokazati ono što je bitno, a izbjegavati ono što je nebitno i nevažno. Organizirajmo djeljenje sv. Potvrde za što manji broj krizmanika, te će onda lako biti moguće da »bude jasnija veza toga sakramenta s čitavom kršćanskom inicijacijom« (Uredba — br. 71).

Organizatori sv. Potvrda po našim župama moraju u praksi provesti načelo da »sakramenti imaju svrhu da posvećuju ljude, izgrađuju Kristovo Tijelo« (Uredba — br. 50), pa makar ih to stajalo više napora ili možda neugodnosti od strane onih, koji misle da su u Crkvi bitni »običaji«, »tradicije« i »ustaljene metode rada«. Na nama je da i u ovom malom dijelu pastoralno-liturgijske aktivnosti pokažemo da smo napustili tradicionalne forme i da želimo u Crkvi vidjeti i ostvarivati samo bitno, jer je potrebno da »vjernici pristupaju k svetoj liturgiji pravim raspoloženjem duše, svoju pamet usklade s glasom i sudjeluju s nebeskom milosti kako je ne bi uzalud primali« (Uredba — br. 11).

M. C.

Misterij Gospodnje večere nas ujedinjuje. Tajna mističnog i humanog jedinstva dovodi nas u neizrecivu zajednicu s Kristom a preko njega s Bogom i braćom bez obzira na to da li ta braća učestvuju u ovoj gozbi, da li su im duše sjedinjene s našima u istoj vjeri.

PAVAO VI